

je možné z neho pri rozhodovaní vychádzať. Z vykonaného dokazovania mal preukázaný skutkový stav spočívajúci v tom, že zmluvné strany uzatvorili Kúpnopredajnú zmluvu dňa 07.04.2011, na základe ktorej sa žalobca ako predávajúci zaviazal odpredať žalovanému ako kupujúcemu hovädzí dobytok, a to kravy 17 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, býky 1 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, jalovice nad 6 mesiacov 6 ks za kúpnu cenu 300 €/ks, teľatá do 6 mesiacov za kúpnu cenu 166,66 €/ks, spolu 30 ks hovädzieho dobytku za kúpnu cenu 10.000 €. Zo záhlavia zmluvy vyplýva, že zmluvné strany uzatvorili zmluvu ako fyzické osoby vykonávajúce podnikateľskú činnosť pod prideleným IČO, a to v prípade žalobcu IČO: 30 185 254 a žalovaného IČO: 31 842 101. Z Dodatku č. 1 ku kúpnopredajnej zmluve zo dňa 07.04.2011 vyplýva dohoda zmluvných strán, že žalovaný ako kupujúci vráti predmet kúpy pod bodom 2, 3 a 4 zmluvy do 31.10.2011 (zo zmluvy vyplýva, že ide o býky 1 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, jalovice nad 6 mesiacov 6 ks za kúpnu cenu 300 €/ks, teľatá do 6 mesiacov za kúpnu cenu 166,66 €/ks) a pod bodom 1 (zo zmluvy vyplýva, že ide o kravy 17 ks za kúpnu cenu 400 €/ks) do 31.01.2012 za podmienky, že predávajúci vráti kúpnu cenu vo výške 10.000 € v hotovosti k rukám kupujúceho. Z dodacieho listu č. XXXX zo dňa 07.04.2011 a z faktúry č. XXXX zo dňa 07.04.2011 splatnej 07.04.2011 súd prvej inštancie zistil, že žalobca dodal žalovanému hovädzí dobytok: kravy 17 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, býky 1 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, jalovice nad 6 mesiacov 6 ks za kúpnu cenu 300 €/ks, teľatá do 6 mesiacov za kúpnu cenu 166,66 €/ks, spolu 30 ks hovädzieho dobytku za kúpnu cenu 10.000 €. Žalobca vyúčtoval žalovanému kúpnu cenu za predaj hovädzieho dobytku: kravy 17 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, býky 1 ks za kúpnu cenu 400 €/ks, jalovice nad 6 mesiacov 6 ks za kúpnu cenu 300 €/ks, teľatá do 6 mesiacov za kúpnu cenu 166,66 €/ks, spolu 30 ks hovädzieho dobytku za kúpnu cenu 10.000 €. Z predložených sprievodných dokladov zvieratá - pasov (ušné číslo zvieratá): SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXXXX XXX, SK XXXX XXXXX, SK XXXX XXXXX, SK XXXX XXXXX, SK XXXX XXXXX, SK XXXX XXXXX, jalovice nad 6 mesiacov v počte 6 kusov, čísla sprievodných dokladov zvieratá - pasov (ušné číslo zvieratá): SK XXXXX XXXX X., SK XXXXX XXXX X., SK XXXXX XXXX X., SK XXXXX XXXX X., SK XXXXX XXXX X., SK XXXXX XXXX X. vyplýva, že sa zhodujú s číslami pasov zvierat, ktorých vydania sa žalobca domáhal. Pasy sú vedené na meno žalobcu a v žiadnom z pasov nie je poznámka o porážke zvieratá, táto je vyznačená výlučne na pase č. SK XXXXXXXXXXX, ktoré zviera nebolo predmetom konania. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 07.04.2011 vyplýva, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 10.000 €, účel platby je uvedený skratkou uh.f. XXXX a z výdavkového dokladu zo dňa 02.11.2011 vyplýva, že žalobca vyplatil žalovanému sumu 500 € za účelom platby za dobytok, účtovný doklad je opatrený šifrou podpisu žalovaného. Z obsahu súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9U/2/2012 súd prvej inštancie zistil, že žalobca dňa 11.01.2012 požiadal Okresný súd Malacky o prijatie sumy 6.300 € do úschovy za účelom splnenia záväzku s odôvodnením, že žalovaný podľa kúpnej zmluvy a dodatku č. X zo dňa 07.04.2011 neprijal túto sumu za účelom vrátenia predmetu kúpy oproti vráteniu dobytku. Sumu 500,-€ žalobca zaplatil žalovanému dňa 02.11.2011 ako vyplýva z priloženého účtovného dokladu. Návrhom na vydanie sumy 6.300 € zo súdnej úschovy sa žalobca domáhal vydania sumy 6.300 € z úschovy, nakoľko v konaní sp. zn. 4C/10/2012 sa zmenou žaloby žalobca domáha už len náhrady škody, nie vydania dobytku, preto pomínul účel úschovy. Predmet úschovy bol vydaný žalobcovi zo súdnej úschovy Uznesením č.k. 9U/2/2012 zo dňa 22.05.2017.

1.2. Svoje rozhodnutie v časti zastavenia konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145, § 146 ods. 1 C.s.p., keď žalobca vzal žalobu voči žalovanému v časti ako je uvedené v prvom výroku rozsudku späť po tom, než sa začalo pojednávanie, súd konanie zastavil v časti ako je uvedené v prvom výroku rozhodnutia podľa citovaných zákonných ustanovení s posúdením postoja žalovaného k späťvzatiu časti žaloby, keď žalovaný vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby v uvedenej časti na pojednávaní vo veci dňa 12.02.2018.

1.3. Predmetom konania teda po späťvzatí žaloby ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 500 € s príslušenstvom, ako peňažnej čiastky, ktorú žalobca uhradil žalovanému za dobytok, túto sumu žalovaný prevzal 02.11.2011 (pojednávanie dňa 11.02.2014). Rozhodnutie v tejto časti súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 2 ods. 2 písm. d), § 1 ods. 1,2, 261 ods. 1,5,6, § 266 ods. 1,2,3,4, § 369, § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka, ustanoveniami § 37 ods. 1, § 35 ods. 2,3, 451 ods. 1,2, § 607 ods. 1,2, § 608 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ustanovením § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako obchodno-záväzkový vzťah, ktorý právne posúdil podľa § 409 Obchodného zákonníka, ako záväzkový vzťah medzi podnikateľmi, nakoľko pri jeho vzniku bolo zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkal podnikateľskej činnosti strán.

Žalobca ako aj žalovaný uzatvorili zmluvu ako podnikatelia, obe strany vstúpili do zmluvného vzťahu ako fyzické osoby vykonávajúce poľnohospodársku výrobu, teda podnikatelia v zmysle legálnej definície § 2 ods. 2 písm. d) Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní namietal neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu, že bola uzavretá ako simulovaný právny úkon a strany mali uzatvoriť v skutočnosti zmluvu o pôžičke. Žalovaný tvrdí, že sa so žalobcom dohodol na kúpe dobytku a vylučuje, že by sa strany dohodli na pôžičke peňazí a v konaní namietal neplatnosť dodatku č. 1 k zmluve z dôvodu, že tento považuje za neurčitý a nezrozumiteľný. Súd po právnom posúdení právnych úkonov medzi stranami dospel k záveru, že formulácia zmluvných dojednaní umožňuje určite a zrozumiteľne vysloviť, aké práva a povinnosti si zmluvné strany dojednali. Súd prvej inštancie poukázal na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, že obsah kúpnopredajnej zmluvy bol z pohľadu odvolacieho súdu jasný v tom, že jej predmetom bol predaj hovädzieho dobytku za dohodnutú kúpnu cenu, čomu nasvedčuje skutočnosť, že žalovaný žalobcovi reálne kúpnu cenu vyplatil oproti faktickému prevzatíu jednotlivých kusov hovädzieho dobytku. Zároveň je nutné z obsahu Dodatku č. 1 k zmluve vyvodiť, že žalobca ako predávajúci mal záujem na spätnom odkúpení dobytku, za dohodnutú cenu v dohodnutom čase, čomu zodpovedá právny vzťah upravený v § 607 a nasl. Občianskeho zákonníka o práve spätnej kúpy. Napokon zo samotnej žaloby vyplýva, že uzatvorenie kúpnej zmluvy svedčí vôle aj samotného žalobcu. I keď následne v konaní svoj prejav vôle spochybnil tvrdiac, že išlo o simulovaný právny úkon, keď strany mali záujem v skutočnosti uzatvoriť zmluvu o pôžičke, toto skutkové tvrdenie ničím nepreukázal a protirečia tomu aj samotné ďalšie vyjadrenia žalobcu, ako aj svedkov, z ktorých vyplynulo, že síce žalobca pôvodne nechcel dobytok prediť avšak po dohode strán, že v prípade vrátenia sumy 10.000 € mu žalobca vráti dobytok, kúpnu zmluvu podpísal. Žalobca podľa názoru súdu mal vedomosť, aký právny úkon s akými právnymi dôsledkami uskutočňuje. Okrem samotnej zmluvy z textu faktúry č. XXXX zo dňa 07.04.2011 jednoznačne vyplýva, že ňou žalobca vyúčtoval žalovanému kúpnu cenu za predaj dobytku. Vykonané dokazovanie na zistenie vôle účastníkov vo vyššie uvedených sporných otázkach nie je v rozpore s uvedeným záverom súdu, a to aj bez potreby použitia výkladových pravidiel § 266 a nasl. Obchodného zákonníka. Z Dodatku č. 1 ku kúpnopredajnej zmluve zo dňa 07.04.2011 rovnako podľa názoru súdu prvej inštancie vyplýva určite a zrozumiteľne dohoda zmluvných strán, ktorú aj s poukazom na právny názor vyslovený vyčerpávajúco odvolacím súdom, súd právne kvalifikoval ako právo spätnej kúpy podľa § 607 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho úkonu vyplýva, že žalovaný predal hnutelnú vec (hovädzí dobytok) s výhradou, že má právo žiadať vrátenie veci do určitej doby po kúpe, ak vráti kupujúcemu zaplatenú cenu. V súdnej veci z dodatku č. 1, ktorý je vedľajším dojednaním ku kúpnej zmluve s dojednaním práva spätnej kúpy vyplýva, že žalobca má právo žiadať žalovaného o vrátenie veci, termín vrátenia veci strany dohodli pre predmet kúpy pod bodom 2, 3 a 4 zmluvy do 31.10.2011 a pre predmet kúpy pod bodom 1 zmluvy do 31.01.2012, za podmienky, že predávajúci vráti kúpnu cenu vo výške 10.000 € v hotovosti k rukám kupujúceho. Súd nepovažoval za dôvod neplatnosti dojednanie rozdielneho času práva žalobcu žiadať vrátenie predmetu kúpy, oproti vráteniu kúpnej ceny za dobytok, nakoľko žalobca mal možnosť uplatniť právo spätnej kúpy aj jednorazovo, alebo dvomi úkonmi, podmienkou realizácie práva spätnej kúpy však bolo vždy vrátenie celej kúpnej ceny. Otázka prípadnej výhodnosti alebo nevýhodnosti takejto zmluvnej podmienky pre žalobcu nemá vplyv na platnosť dojednania o spätnej kúpe.

1.4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že ako vyplýva aj z vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, právo spätnej kúpy vzniká na základe zmluvy predávajúceho s kupujúcim, ktorou si predávajúci vyhradzuje právo požadovať, aby mu kupujúci po určitom čase za tých istých alebo za zmenených podmienok hnutelnú vec späť predal, ak vráti kúpnu cenu, za ktorú vec pôvodne predal. Dojednaním práva spätnej kúpy predávajúci sleduje, aby sa mu po určitej dobe vrátilo vlastníctvo veci, ktorú sa rozhodol prediť a ohľadne ktorej sa predpokladá, že ju bude naďalej potrebovať a chcieť ju získať späť, ak pominú dôvody, pre ktoré sa rozhodol vec scudziť. Výhrada spätnej kúpy môže mať rôzne hospodárske dôvody. Právo spätnej kúpy môžu predávajúci a kupujúci dojednať priamo v kúpnej zmluve, alebo samostatne. Podmienkou jej platnosti je však dodržanie písomnej formy. Obsahom zmluvy o práve spätnej kúpy je právo predávajúceho, aby sa predaná vec po určitej dobe vrátila do jeho vlastníctva. Na základe práva spätnej kúpy predávajúci samostatne bude rozhodovať o tom, či právo spätnej kúpy uplatní alebo nie. Pre danú vec bude zrejme žiadať naspäť, ak ju bude naďalej potrebovať alebo ak pominú dôvody, pre ktoré sa rozhodol vec scudziť (napr. vec bol nútený prediť z dôvodu hmotnej núdze). Uplatnenie práva spätnej kúpy má za následok, že kupujúci je povinný po určitom čase vrátiť vec za ustanovených podmienok; výkon práva spätnej kúpy si nevyžaduje súhlas kupujúceho. Pokiaľ teda z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca uskutočnil posudzované právne úkony z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, ani takáto pohnútka k uzatvoreniu uskutočnených právnych úkonov

(kúpnej zmluvy a jej dodatku) nemá vplyv na ich platnosť a ani nie je v rozpore s účelom, pre ktorý ich žalobca uskutočnil. Právo spätnej kúpy sa musí uplatniť v písomnej forme - uplatnenie práva spätnej kúpy v inej forme nemá žiadne právne účinky. Právo predávajúceho žiadať vrátenie predanej veci je časovo obmedzené a uplatniť ho môže najneskôr počas doby, ktorá bola dohodnutá v zmluve o práve spätnej kúpy, alebo v dobe, určenej zákonom, ktorá je stanovená na 1 rok. Zákon dáva prednosť dobe, ktorá bola dojednaná v zmluve. Uplatnenie jednoročnej zákonnej doby prichádza do úvahy len vtedy, ak medzi predávajúcim a kupujúcim nebola dojednaná žiadna zmluvná doba. Zmluvná (aj zákonná 1 ročná) doba pre uplatnenie práva spätnej kúpy má charakter prekluzívnej lehoty, t.j. v prípade neuplatnenia práva spätnej kúpy v dohodnutej (alebo zákonom určenej) doby právo spätnej kúpy zaniká.

1.5. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca netvrdil a ani nepreukázal platné uplatnenie práva spätnej kúpy v dohodnutej prekluzívnej dobe, sám v konaní pred súdom uviedol, že nepovažoval za potrebné žiadať o vrátenie predmetu kúpy písomnou formou, čo je však s poukazom na § 608 Občianskeho zákonníka podmienkou platnosti takéhoto právneho úkonu, uplatnenie práva spätnej kúpy v ústnej forme nemá žiadne právne účinky, a to ani v prípade, že si žalobca spísal o takomto ústnom uplatnení práva písomný záznam. Keďže žalobca neuskutočnil právny úkon v predpísanej písomnej forme, nebol spôsobilý vyvolať právne účinky, v dôsledku čoho nevznikla žalovanému povinnosť predmet kúpy žalobcovi vrátiť a stáva sa jeho definitívnym vlastníkom a žalovanému nevznikla povinnosť vrátiť žalobcovi kúpnu cenu. Z uvedeného dôvodu potom súd dospel k záveru, že žalovanému nevzniklo právo na vrátenie ani časti kúpnej ceny, v súdnej veci 500,€, ktoré žalobca poukázal žalovanému dňa 02.11.2011 (zostatkom vrátenej kúpnej ceny 6.300,- € nedisponoval žalovaný a bola žalobcovi ako zložiteľovi vydaná zo súdnej úschovy). Procesnú obranu žalovaného, že v prípade sumy 500,-€, ktorú prijal od žalobcu išlo o úhradu elektriny, alebo výťažok z predaja mäsa z porazenej kravy, ktorej vydania sa žalobca domáhal, súd prvej inštancie posúdil ako nepreukázanú. Z predloženého účtovného dokladu jednoznačne vyplýva, že išlo o platbu za dobytok, z ušných lístkov dobytku, ktoré predložil žalovaný síce skutočne vyplýva porážka kravy, avšak podľa čísla ušného lístka táto porazená krava nebola predmetom konania v súdnej veci. Súd sa však nestotožnil s právnou kvalifikáciou nároku a vrátenie sumy 500,- € titulom náhrady škody, keď mal zato, že ide o povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie s poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka, keď márnym uplynutím prekluzívnej lehoty na uplatnenie práva spätnej kúpy do 31.01.2012 vznikol dňom nasledujúcim žalovanému majetkový prospech vo výške 500,-€ získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a vznikla mu povinnosť tento prospech vydať. Právna kvalifikácia je však vecou súdu, súd nie je viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú (Uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

1.6. Nakoľko vydať bezdôvodné obohatenie spočíva v platobnej povinnosti, ide o peňažný dlh, z ktorého riadnym a včasným neplnením je spojený nepriaznivý následok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať vedľa plnenia aj úroky z omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, pričom vychádzal z § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola 1,25 % ročne, potom zákonný úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne uplatnil žalobca dôvodne. Žalovaný sa dostal do omeškania prvým dňom nasledujúcim po odpadnutí dôvodu žalobcom poskytnutého plnenia. Dňom 01.02.2012 teda vznikla žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie prijaté z právneho dôvodu, ktorý márnym uplynutím posledného dňa na uplatnenie práva spätnej kúpy (dňa 31.01.2012) odpadol.

1.7. Záverom súd prvej inštancie uviedol, že s ohľadom na právne posúdenie uskutočnených právnych úkonov ako kúpnej zmluvy a dohody o práve spätnej kúpy a s ohľadom na späťvzatie žaloby v časti ako je uvedené vo výroku rozhodnutia nepovažoval za potrebné sa zaoberať ďalšími otázkami uvedenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (posúdenia záložnej zmluvy, posúdenie predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu ako aj otázky výšky škody), keďže by takýto postup bol vzhľadom na predmet konania v čase rozhodovania súdu nadbytočný.

1.8. O trovách konania súd rozhodol v zastavenej časti podľa § 256 ods. 1 C.s.p. a vo zvyšku podľa 255 ods. 2 C.s.p.. V zastavenej časti zobral žalobca žalobu späť čo do sumy 10.000,04 € bez uvedenia dôvodu, preto procesne platí, že žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti a žalovanému patria trovy konania v rozsahu 95,24 %. Vo zvyšku (o zaplatenie 500,- €) bol úspešný žalobca, preto mu

patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 4,76 %. Žalovanému tak vzniklo právo voči žalobcovi na pomernú náhradu jeho účelne vynaložených trov v rozsahu 90,48 % (95,24-4,76). O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a to proti vyhovujúcemu výroku, keď mal zato, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav veci, nedostatočne vykonal dôkazy a nesprávne právne posúdil vec a žiadal aby odvolací súd, túto časť výroku súdu prvej inštancie zrušil. V odseku 60. napadnutého rozsudku súd nesprávne právne posúdil, že suma 500 €, ktorú obdržal od žalobcu, je časť kúpnej ceny, ktorú je povinný vrátiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania. Trval na tom, že na pojednávaní súdu deklaroval, že sa nejednalo o vrátenie časti kúpnej ceny, ale že sa jednalo o sumu, ktorú prijal od žalobcu ako výťažok z predaj mäsa, ktorú žalobca utŕžil z predaja mäsa kravy, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve a žalobca sa ponúkol, že je schopný odpredať mäso odberateľom, ktorých on osobne pozná a že je schopný zabezpečiť odpredaj. Sumu po odpredaní mäsa mu žalobca odovzdal a on mu na oplátku vydal doklad o prijatí tejto sumy.

3. K odvolaniu žalovaného podal vyjadrenie žalobca, ktorý s rozsudkom, ako i jeho odôvodnením v celom rozsahu súhlasil, nakoľko ho považoval za spravodlivý, vecne i právne správny, a to v každom možnom ohľade. Súd prvej inštancie sa zaoberal skutkovo i právne relevantnými skutočnosťami, rozhodol správne a svoje rozhodnutie tiež dostatočne a správne zdôvodnil. Odvolanie žalovaného neobsahuje riadne zdôvodnenie a nepredkladá žiadne nové skutočnosti či dôkazy, s ktorými by sa už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nevysporiadal. Žalovaný nepredložil žiadne nové dôkazy ani nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali akékoľvek iné rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom k absencii riadneho a predovšetkým vecného odôvodnenia odvolania, žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne a právne správny a žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3.1. Žalovaný v odvolaní uvádza, že suma vo výške 500,- €, mala byť údajne odplatom za predaj mäsa, ktorú žalobca žalovanému vyplatil ako výťažok z predaja mäsa z porazenej kravy, ktorá bola vo vlastníctve žalovaného. Ako vyplýva z účtovného dokladu, uvedená suma vo výške 500,- € bola žalovanému vyplatená žalobcom dňa 02.11.2011 ako platba za dobytok, čo jednoznačne vyplýva i zo samotného potvrdenia o prijatí platby žalovaným, kde sa doslova uvádza "Platba za dobytok" a "Dňa 2.11.2011 som prevzal od Š. B. 500€, ktoré sa odrátajú z dlhu 10 000 Eur za dobytok", pričom rukou žalovaného je dopísané "a dopravu dobytku z P. do Q.. L.", pričom oba uvedené doklady sú opatrené vlastnoručným podpisom žalovaného. V priebehu súdneho konania žalovaný viackrát zmenil svoju výpoveď ohľadom právneho titulu prijatia platby vo výške 500,- €. Nakoľko vyjadrenia žalovaného vo vzťahu k rôznym dôvodom platby vo výške 500,- € zo strany žalobcu dňa 02.11.2011 sú nekonzistentné a v priebehu súdneho konania žalovaný hodnoverným spôsobom nepreukázal pravdivosť svojich tvrdení, žalobca mal zato, že predložený účtovný doklad o poskytnutej platbe za dobytok vo výške 500,- €, opatrený podpisom žalovaného, ktorý súd prvej inštancie správne posúdil a z ktorého pri svojom rozhodnutí aj vychádzal, je jediným preukázateľným a nerozpomým dôkazom o účele platby predmetnej sumy.

4. Replika zo strany žalovaného k vyjadreniu žalobcu nebola podaná.

5. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

7. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 387 ods. 2 dáva odvolaciemu súdu možnosť, v prípade, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu má odvolací súd zato, že preskúmanej veci rozhodnutie súdu prvej inštancie (v poradí druhé) zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 C.s.p., pretože súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania riadne zhodnotil, keď dôsledne rozviedol ktoré

skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých jednotlivých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd prvej inštancie citoval jednotlivé ustanovenia Obchodného a Občianskeho zákonníka, ktoré aplikoval na prejednávany prípad z ktorých vyvodil svoje právne závery ktoré aj riadne vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie s ohľadom na vykonané dokazovanie primerane vysvetlil, prečo považoval nárok žalobcu v časti zaplatenia sumy 500,-€ s príslušenstvom za dôvodný, keď mal zato, že ide o povinnosť žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie s poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka, keď márnym uplynutím prekluzívnej lehoty na uplatnenie práva spätnej kúpy do 31.01.2012 vznikol dňom nasledujúcim žalovanému majetkový prospech vo výške 500,-€ získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a vznikla mu povinnosť tento prospech vydať. Súd prvej inštancie teda svoje rozhodnutie patričným spôsobom odôvodnil (§ 220 ods. 2,3 C.s.p.) na ktoré odôvodnenie poukazuje aj odvolací súd a s ktorým sa s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. stotožňuje.

9. Žalovaný v odvolaní (pozri odsek 2.) zotrval na tom, že v prípade sumy 500,-€ sa nejednalo o vrátenie časti kúpnej ceny, ale že sa jednalo o sumu, ktorú prijal od žalobcu ako výťažok z predaj mäsa, ktorú žalobca utŕžil z predaja mäsa kravy, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve, keď mu predmetnú sumu po odpredaní mäsa žalobca odovzdal a on mu na oplátku vydal doklad o prijatí tejto sumy.

9.1. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd má zato, že v danom prípade táto obrana žalovaného zostala len v rovine tvrdení. Povinnosť strán tvrdiť potrebné skutočnosti v civilnom procese sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť uvádzanú stranami. V prípade, že ju strana splnila, platí, že uniesla bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti však podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, zväčša sa však prejaví v rozhodnutí vo veci, vo forme neúspechu strany v spore.

9.2. Z obsahu spisu a to z Výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 2.11.2011 (č.l. 6 spisu) vyplýva, že účelom platby, ktorá bola vyplatená žalovanému je "platba za dobytok". Zo Sprievodných dokladov, Zvieratá - pas (č.l. 229 spisu), ktoré boli v konaní predložené žalovaným bolo možné zistiť, že ako odporazené je uvedené len jedno zviera - samec č. SK XXXXXX XXX, keď z tohto Sprievodného dokladu, Zvieratá - pas nie je možné zistiť deň vyradenia zvieratá z dôvodu, že tento dátum je zabielený. V každom prípade uvedené zviera samec č. SK 690867 306, nebolo predmetom tohto konania, keďže vydania tohto sa žalobca nedomáhal a v konaní ani nebolo preukázané, že toto zviera bola predmetom Kúpno predajnej zmluvy zo dňa 7.4.2011 vrátane jej Dodatku č. X. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie zastáva názor, že žalovaný v konaní nijakým spôsobom nepreukázal že v prípade sumy 500,-€ ide o sumu z výťažku z predaja mäsa, ktorú žalobca utŕžil z predaja mäsa kravy, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve. Tomuto záveru súdu prvej inštancie nie je možné nič vytknúť a preto sú námietky žalovaného v odvolaní nedôvodné.

15. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhoviel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalobca v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).